

Jolanta Iwin-Garzyńska

Uniwersytet Szczeciński
Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania
Katedra Finansów Przedsiębiorstwa i Podatków
jiwin@wneiz.pl

PODATKOWY KAPITAŁ AMORTYZACYJNY – ZARYS PROBLEMU

Streszczenie: Celem artykułu jest podkreślenie znaczenia podatkowego kapitału amortyzacyjnego w finansach przedsiębiorstw, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki kształtowania wartości amortyzacji podatkowej przez system prawa podatkowego. W opracowaniu wykorzystano metodę analizy literatury oraz krytycznej analizy norm prawa podatkowego, zapisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. W wyniku przeprowadzonych badań przedstawiono istotę podatkowego kapitału amortyzacyjnego jako oszczędności na płatności podatku dochodowego. Wartością dodaną publikacji jest oryginalne przedstawienie podatkowego aspektu amortyzacji w kontekście istoty kapitału i podatku dochodowego.

Słowa kluczowe: podatek dochodowy, amortyzacja podatkowa, podatkowa tarcza amortyzacyjna, kapitał amortyzacyjny.

JEL Classification: G30, H21, H25.

Wprowadzenie

Podjęcie problematyki podatkowego kapitału amortyzacyjnego wymaga wskazania na szczególny charakter kategorii finansowej amortyzacji. Wiąże się ona z procesem rozłożenia w czasie obciążenia finansowego. Jest kosztem uzyskania przychodu w podatku dochodowym. Amortyzacja nie jest odrębną i samodzielną kategorią finansową.

W przypadku inwestycji w środki trwale przedsiębiorstwo uzyskuje realny przepływ finansowy wynikający z pomniejszenia podstawy opodatkowania w wyniku zaliczenia amortyzacji do kosztów uzyskania przychodów i mniejszych wpływów płatności podatkowych. Na tej płaszczyźnie uwidacznia się szczególna rola podatkowego kapitału amortyzacyjnego.

Celem artykułu jest podkreślenie znaczenia podatkowego kapitału amortyzacyjnego w finansach przedsiębiorstw, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki kształtowania wartości amortyzacji podatkowej przez system prawa podatkowego. Będzie on realizowany przez ukazanie norm prawa podatkowego, które pozwalają na zwiększenie odpisów amortyzacyjnych i tym samym zwiększenie części kapitału amortyzacyjnego.

1. Istota amortyzacji w podatku dochodowym

Podatki dotyczą każdego podmiotu gospodarczego i wszelkiej działalności przedsiębiorstw, gdyż doskonała neutralizacja podatków w decyzjach podmiotów gospodarczych nie istnieje, nawet w przypadku podatków pośrednich [Owsiak, 2008, s. 144-146]. W doktrynie podatkowej wskazuje się, że system prawa podatkowego „nie powinien stanowić autonomicznej i samoistnej przesłanki decyzyjnej podatników” [Modzelewski (red.), 2005, s. 32]. Taki system prawa podatkowego można by określić mianem neutralności ekonomicznej prawa podatkowego. W praktyce finansów przedsiębiorstwa tak jednak nie jest, a w procesie inwestowania wpływ podatków jest szczególnie widoczny – także przez kategorie amortyzacji podatkowej.

Związek amortyzacji z finansami przedsiębiorstwa uwidacznia się na dwóch płaszczyznach: jako faktyczny przepływ wynikający z amortyzacyjnej tarczy podatkowej i jako przepływ finansowy w rachunku cash flow. Stymulacja przepływów finansowych, poprzez finansowe rozwiązania systemowe, motywuje dbałość przedsiębiorstwa o trwały wzrost zysku i wymusza taki sposób zachowania się na rynku, który mu umożliwi dalszy rozwój [Iwin-Garzyńska, 2015, s. 624].

Pojęcie kapitału amortyzacyjnego należy oprzeć na definicji amortyzacji, jako źródle finansowania działalności przedsiębiorstw, oraz na definicji kapitału. Przyjmując za I. Fisherem, że kapitałem jest każdy zasób – wszystko, co ma wartość i służy produkcji dóbr i usług [Hendriksen, Breda, 2002, s. 295], nie ulega wątpliwości, że środki finansowe pozyskane na skutek amortyzacji są kapitałem. Amortyzacja nie jest kapitałem w sensie ustawy o rachunkowości, gdyż nie można jej wpisać w pasywach bilansu. M. Dobija wskazuje jednak, że podstaw teoretycznych rachunkowości nie mogą kształtować ani standardy, ani przepisy prawa bilansowego [Dobija, 2002, s. 29]. Amortyzacja pośrednio wpływa na kształtowanie się składników kapitału własnego (poprzez oddziaływanie na wartość majątku trwałego i zysk) oraz obcego (poprzez oddziaływanie

na wielkość zasobów pieniężnych i zapotrzebowanie na kapitał zarówno własny, jak i obcy). Kapitał amortyzacyjny jest sumą dwóch składników: przepływu amortyzacji bilansowej (A_R) oraz oszczędności wynikającej z zaliczenia do kosztów uzyskania przychodu amortyzacji podatkowej, czyli amortyzacyjnej tarczy podatkowej (A_{TP}).

$$KAM = A_R + A_{TP}$$

2. Podatkowe zasady dokonywania odpisów amortyzacyjnych

Realne możliwości pozyskania podatkowego kapitału amortyzacyjnego w przedsiębiorstwie są zależne od finansowych rozwiązań systemowych, które określają wielkość odpisów amortyzacyjnych zaliczanych do kosztów uzyskania przychodu. W tym znaczeniu amortyzacja jest metodą pomniejszania dochodu podatkowego o koszty środka trwałego zaliczane do kosztów uzyskania przychodu. Takie określenie amortyzacji jest zdefiniowaniem pojęcia „amortyzacja podatkowa”.

Amortyzacja podatkowa jest określana przez system amortyzacji. Koszt składnika majątku, ponoszony w formie amortyzacji w czasie użytkowania środka trwałego, powinien być usankcjonowany przez normy prawa finansowego kształtujące ten system. Koszty podatkowe amortyzacji muszą także spełniać warunek dotyczący związku przyczynowo-skutkowego między kosztem amortyzacji danego środka trwałego a przychodami z tytułu jego eksploatacji. Warunek ten, określany mianem testu celu gospodarczego, jest wieloznaczny i nieprecyzyjny. W jednym z wyroków Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził: „aby zaliczyć wydatek do kosztów uzyskania przychodu nie wystarczy nadzieja, że taki przychód zostanie kiedyś osiągnięty. Każdy działający profesjonalnie przedsiębiorca musi bowiem analizować podejmowane operacje, a nie jedynie mieć nadzieję, że okażą się one korzystne” [Wyrok NSA, 2004].

Amortyzacja podatkowa jest częścią procesów amortyzacyjnych w przedsiębiorstwie i nie należy utożsamiać jej z amortyzacją dokonywaną na podstawie przepisów prawa bilansowego. Zjawisko występowania w przedsiębiorstwach równolegle amortyzacji rachunkowej i amortyzacji podatkowej nosi nazwę dualizmu amortyzacji.

Odrębność amortyzacji rachunkowej i podatkowej wynika z faktu, że zasady ustalania dochodu podatkowego określają wyłącznie przepisy prawa podatkowego. Zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa zapisy w księgach rachunkowych nie mogą tworzyć ani modyfikować obowiązku podatkowego, gdyż obowiązek

ten może wynikać tylko z przepisów materialnego prawa podatkowego [Wyrok NSA, 1991, 2010, 2011]. W jednym z orzeczeń NSA wskazał, iż według jednolitych, utrwalonych poglądów orzecznictwa o uznaniu danego przysporzenia, czy wydatku (zobowiązania do jego poniesienia) za przychód, dochód, czy koszt podatkowy decydują wyłącznie przepisy prawa podatkowego [Wyrok NSA, 2011].

W ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych, w części dotyczącej amortyzacji, ustawodawca przewidział możliwość wykorzystania przez przedsiębiorstwo trzech metod dokonywania odpisów amortyzacyjnych zaliczanych do kosztów uzyskania przychodu. Są to metody: jednorazowa, liniowa i degressywna. Przedsiębiorstwo samodzielnie dokonuje wyboru jednej z metod amortyzacji przed rozpoczęciem amortyzacji i wybraną metodę stosuje do pełnego zamortyzowania danego środka trwałego¹. Ewentualna korekta odpisów amortyzacyjnych możliwa jest tylko w wyjątkowych sytuacjach, np. gdy przedsiębiorstwo nieprawidłowo ustaliło wysokość odpisów amortyzacyjnych, niewłaściwie określiło wartość początkową środków trwałych, zastosowało złą stawkę, ale tylko w przypadku stosowania metody liniowej i stawek zawartych w załączniku do ustawy [Wyrok NSA, 2008]. W trakcie amortyzacji środka trwałego nie ma możliwości zmiany metody amortyzacji środka trwałego [Wyrok NSA, 2006].

Zgodnie z zapisami ustawy, nie występuje metoda jednorazowa jako sposób dokonywania odpisów amortyzacyjnych. Może to wynikać z faktu, że stosując odpis jednorazowy w przedsiębiorstwie, nie wystąpią cykliczne odpisy amortyzacyjne. Jednak dla celu analizy podatkowego kapitału amortyzacyjnego możliwość jednorazowego odpisu ma duże znaczenie.

Metoda jednorazowa polega na jednorazowym wliczeniu do kosztów uzyskania przychodów wartości nabytego środka trwałego. W ustawie zapisano, że podatnicy mogą nie dokonywać odpisów amortyzacyjnych od składników majątku, których wartość początkowa nie przekraczała 3 500 PLN, a od 2018 r. 10 000 PLN. Wydatki na ich nabycie stanowią wówczas koszty uzyskania przychodów w miesiącu oddania do użytkowania². Jest to prawo przedsiębiorstwa, ale nie obowiązek.

¹ Zgodnie z zapisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych podatnicy zobowiązani są stosować raz wybraną metodę aż do pełnego zamortyzowania środka trwałego. Por. [Ustawa, 1992, art. 16h, ust. 2].

² Por. [Ustawa, 1992, art. 16d, pkt. 1. Należy dodać, że podatnicy mają obowiązek wprowadzenia takiego środka trwałego do ewidencji prowadzonej zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości, najpóźniej w miesiącu przekazania go do użytkowania. Por. [Ustawa, 1994, art. 17, ust. 1, pkt 1].

Metoda liniowa to dokonywanie odpisów w równych miesięcznych lub kwartalnych ratach albo jednorazowo na koniec roku podatkowego; jest to podstawowa metoda amortyzacji. Metoda ta polega na tym, że odpisów amortyzacyjnych dokonuje się od pierwszego miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek trwały wprowadzono do ewidencji. W odniesieniu do tej metody ustawodawca przewidział możliwość zastosowania podwyższonych stawek amortyzacji i stawek indywidualnych.

Możliwość podwyższania stawek amortyzacyjnych dotyczy budynków i budowli użytkowanych w warunkach pogorszonych lub złych, środków trwałych poddanych szybkiemu postępowi technicznemu, używanych bardziej intensywnie w stosunku do warunków przeciętnych lub wymagających szczególnej sprawności technicznej³. Przedsiębiorstwo ma także możliwość obniżenia stawki amortyzacji podanej w załączniku do ustawy. Możliwość taka nie jest warunkowana wystąpieniem jakichkolwiek okoliczności. Obniżając stawkę, podmiot może kierować się zasadą adekwatności kosztów amortyzacji do produktywności środka trwałego. Jednak z punktu widzenia wartości podatkowego efektu amortyzacji jest to rozwiązanie niekorzystne. W wyniku obniżenia stawki zwiększeniu ulega podstawa opodatkowania podatkiem dochodowym, zwiększają się płatności podatkowe, zmniejsza się podatkowy efekt amortyzacji w budżetowanych projektach inwestycyjnych.

Obowiązujący system amortyzacji środków trwałych stwarza przedsiębiorstwom możliwości stosowania indywidualnych stawek amortyzacji dla ulepszonych lub używanych składników majątku trwałego. Stawki do tych środków ustala samo przedsiębiorstwo, jednak okres amortyzacji wynikający z zastosowanej przez nie stawki nie może być krótszy od podanego w ustawie dla po-

---

³ Zgodnie z zapisami ustawy Podatnicy mogą podane w Wykazie stawek amortyzacyjnych stawki podwyższać:

- 1) dla budynków i budowli używanych w warunkach:
  - a) pogorszonych – przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 1,2,
  - b) złych – przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 1,4,
- 2) dla maszyn, urządzeń i środków transportu, z wyjątkiem morskiego taboru pływającego, używanych bardziej intensywnie w stosunku do warunków przeciętnych albo wymagających szczególnej sprawności technicznej, przy zastosowaniu w tym okresie współczynników nie wyższych niż 1,4,
- 3) dla maszyn i urządzeń zaliczonych do grupy 4–6 i 8 Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT), wydanej na podstawie odrębnych przepisów, poddanych szybkiemu postępowi technicznemu, przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 2,0.

W razie wystąpienia bądź ustania warunków uzasadniających podwyższenie stawek, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, stawki te ulegają podwyższeniu lub obniżeniu od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające te zmiany. Por. [Ustawa, 1992, art. 16i].

szczególnych grup środków trwałych. Podobnie jednak jak w przypadku możliwości podwyższania stawek amortyzacyjnych, możliwość zastosowania stawek indywidualnych przez podmiot jest bardzo ograniczona. Wprowadzono je w celu zapobieżenia nadużyciom ze strony przedsiębiorstw, ale jednocześnie bardzo zawężono krąg podmiotów mogących skorzystać z tej preferencyjnej możliwości amortyzacji środków trwałych.

Podwyższone stawki amortyzacyjne w granicach określonych przez prawo podatkowe oblicza się za pomocą metody liniowej amortyzacji. Oprócz tej metody, polskie prawo podatkowe umożliwia zastosowanie metody degresywnej amortyzacji, czyli amortyzacji przyspieszonej. Jest ona uważana za formę preferencji podatkowych, gdyż zwiększone odpisy powodują, że zmniejszy się dochód firmy do opodatkowania, a w konsekwencji także podatek dochodowy.

W Polsce amortyzacja przyspieszona o charakterze degresywnym może być stosowana do maszyn i urządzeń zaliczanych zgodnie z klasyfikacją rodzajową środków trwałych GUS do grup 3-6 i 8 oraz środków transportu, z wyłączeniem samochodów osobowych. Zgodnie z zapisami ustawy w pierwszym roku używania środka trwałego przedsiębiorstwo stosuje stawki amortyzacji zawarte w wykazie podwyższone o współczynnik nie wyższy niż 2, a w następnych latach podatkowych odpisów dokonuje od wartości początkowej pomniejszonej o dotychczasowe odpisy amortyzacyjne, ustalonej na początek kolejnych lat używania. Wynika stąd, że podstawą dokonywania odpisów amortyzacyjnych jest wartość netto środka trwałego. Począwszy od roku podatkowego, w którym tak określona roczna kwota amortyzacji miałaby być niższa od rocznej kwoty amortyzacji obliczonej metodą liniową przedsiębiorstwo dokonuje dalszych odpisów metodą liniową. Współczynnik podwyższenia stawki amortyzacyjnej przy stosowaniu metody degresywnej może wynieść maksymalnie 3, ale wyłącznie w przypadku używania środków trwałych, które mogą być tą metodą amortyzowane, w zakładzie położonym na terenie gminy o szczególnym zagrożeniu wysokim bezrobociem strukturalnym albo w gminie zagrożonej recesją i degradacją społeczną⁴.

W uregulowaniach dotyczących metody degresywnej zawarto także zapisy preferencyjne dla przedsiębiorców, którzy rozpoczęli działalność gospodarczą oraz dla „małych podatników”⁵. Przedsiębiorcy ci mają możliwość skorzystania

⁴ Wykaz gmin ustala Rada Ministrów. Obecnie brak jest wykazu gmin o szczególnym zagrożeniu wysokim bezrobociem strukturalnym oraz gmin zagrożonych recesją i degradacją społeczną. Przepis ten nie znajduje praktycznego zastosowania.

⁵ Zgodnie z zapisami ustawy „mały podatnik” to taki, u którego wartość przychodów ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku

z amortyzacji obejmującej jednorazowym odpisem amortyzacyjnym do 100% wartości początkowej środka trwałego w pierwszym roku podatkowym [Ustawa, 1992, art. 16k]. Dotyczy to środków trwałych z grup 3-8 Klasyfikacji Środków Trwałych, w tym maszyn, urządzeń i środków transportu, z wyłączeniem samochodów osobowych. Łączna kwota dokonanych według tej metody odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych wprowadzonych w danym roku do ewidencji, nie może przekroczyć równowartości kwoty 100 000 EUR⁶. Określony, preferencyjny, sposób dokonywania odpisów amortyzacyjnych stanowi pomoc *de minimis* udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w aktach prawa wspólnotowego⁷.

W raportach Ministerstwa Finansów jedynie preferencyjne zapisy dla przedsiębiorców, którzy rozpoczęli działalność gospodarczą oraz dla „małych podatników” zostały uznane za preferencje podatkowe [Preferencje podatkowe, 2010, 2011, s. 12].

3. Częstka podatkowego kapitału amortyzacyjnego w kapitale amortyzacyjnym

Amortyzacja, będąc źródłem finansowania majątku trwałego w przedsiębiorstwie, poprzez efekt uwolnienia kapitału oraz efekt podatkowy z amortyzacji, stanowi kapitał firmy [Iwin-Garzyńska, 2005, s. 114]. Podatkowy efekt amortyzacji, czyli działanie podatkowej tarczy amortyzacyjnej jest częścią ogólnej kategorii kapitału amortyzacyjnego w finansach przedsiębiorstwa. Istota podatkowej tarczy amortyzacyjnej i jej znaczenia wynika bezpośrednio z koncepcji H. DeAngelo i R. Masulisa [1980]. Zgodnie z założeniami koncepcji, firma mająca dużą wartość nieodsetkowych tarcz podatkowych może mieć taką samą wartość, jak firma korzystająca z wysokiego zadłużenia i wysokiej tarczy odsetkowej. Wynika stąd, że firma wybiera taki poziom zadłużenia, jaki jest negatywnie powiązany z wielkością substytucyjnych tarcz podatkowych. Opierając się na badaniach H. DeAngelo i R. Masulisa, można stwierdzić, że przy uwzględnieniu podatku dochodowego i podatkowych kosztów amortyzacji na-

---

podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1 200 000 EUR. Kwota przeliczana jest na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez NBP na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w zaokrągleniu do 1 000 PLN.

⁶ Ustawą z dnia 5 marca 2009 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2009 r. Nr 69, poz. 587) zmieniono kwotę tego limitu.

⁷ Zasady *de minimis* w ramach Wspólnoty określa rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 traktatu pomocy *de minimis*.

stępuje zwiększenie wartości firmy poprzez korzyści podatkowe, czyli podatkowy kapitał amortyzacyjny⁸.

Optymalna struktura kapitału przedsiębiorstwa to nie tylko udział kapitału własnego i kapitału obcego w strukturze kapitałowej firmy [Iwin-Garzyńska, 2016]. Z twierdzenia H. DeAngelo i R. Masulisa wynika, że przedsiębiorstwo mające możliwość dokonywania wyższych odpisów amortyzacyjnych powinno korzystać w mniejszym stopniu z kapitałów obcych w finansowaniu swojej działalności. Kapitał obcy zastępowany jest podatkowym kapitałem amortyzacyjnym.

Stąd optymalna struktura kapitału jest konsekwencją przyjętych rozwiązań systemowych w zakresie amortyzacji środków trwałych, które kształtują podatkowy kapitał amortyzacyjny [Iwin-Garzyńska, 2017, s. 147-149].

Podsumowanie

Przedsiębiorstwa borykają się z wieloma problemami, a jednym z nich jest jakość systemu podatkowego, w tym zapisy dotyczące amortyzacji podatkowej. Celem artykułu było podkreślenie znaczenia podatkowego kapitału amortyzacyjnego w finansach przedsiębiorstw, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki kształtowania wartości amortyzacji podatkowej przez system prawa podatkowego. Przeprowadzona analiza literatury oraz analiza norm prawa podatkowego pozwala stwierdzić, że ustawodawca stworzył rozwiązania, które bezpośrednio oddziałują na wielkość zobowiązania podatkowego i kształtują potencjał finansowy przedsiębiorstwa w postaci podatkowego kapitału amortyzacyjnego. Cel został zrealizowany przez ukazanie norm prawa podatkowego, które pozwalają przedsiębiorcom na zwiększenie odpisów amortyzacyjnych i tym samym zwiększenie części kapitału amortyzacyjnego. Kapitał ten stanowi część ogólnego kapitału amortyzacyjnego oraz znajduje swe miejsce w teorii i praktyce finansów przedsiębiorstwa.

---

⁸ W weryfikacji empirycznej teorii DeAngelo i Masulisa w polskich przedsiębiorstwach nie stwierdzono jej prawdziwości. Przedsiębiorstwa mające wysoką tarczę amortyzacyjną, będącą substytutem tarczy odsetkowej, nie korzystają w mniejszym stopniu z długu. Przedsiębiorstwa, które mają dług w swej strukturze kapitału, w dużo większym stopniu korzystają z efektu amortyzacyjnej tarczy podatkowej [Iwin-Garzyńska, 2004, s. 25-34].

Literatura

- DeAngelo H., Masulis R.W. (1980), *Optimal Capital Structure under Corporate and Personal Taxation*, „Journal of Financial Economics”, 8.
- Dobjija M. (2002), *Rachunkowość zarządcza i controlling*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Hendriksen E.A., van Breda M.F. (2002), *Teoria rachunkowości*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Iwin-Garzyńska J. (2004), *Empirical Verification of Depreciation Tax Shield Theory in Conditions of Polish Economy in Transformation*, „Ekonomia”, nr 15.
- Iwin-Garzyńska J. (2005), *Kapitał amortyzacyjny z zarządzaniu finansami*, PWE, Warszawa.
- Iwin-Garzyńska J. (2015), *Amortyzacja podatkowa jako instrument wspierania inwestycji małych przedsiębiorstw w Polsce*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego. Ekonomiczne Problemy Usług”, nr 848(116).
- Iwin-Garzyńska J. (2017), *Finanse przedsiębiorstwa. Zeszyt teorii finansów i praw podatkowych*, ECONOMICUS, Szczecin.
- Modzelewski W., red. (2005), *Wstęp do nauki polskiego prawa podatkowego*, Instytut Studiów Podatkowych, Warszawa.
- Owsiak S. (2008), *Harmonizacja podatków bezpośrednich warunkiem integracji gospodarczej Unii Europejskiej* [w:] U. Płowiec (red.), *Polityka gospodarcza a rozwój kraju*, PTE, Warszawa.
- Preferencje podatkowe w Polsce* (2010, 2011), Raport Ministerstwa Finansów, Załącznik nr B: Wartość preferencji podatkowych, Warszawa.
- Ustawa (1992) z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, Dz.U. 1992, nr 21, poz. 86. z późn. zm.
- Ustawa (1994) z dnia 29.09.1994 r. o rachunkowości, t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 330.
- Ustawa (2009) z dnia 5 marca 2009 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, Dz. U. z 2009 r. Nr 69, poz. 587.
- Wyrok NSA (1991) z dnia 17 czerwca 1991 r., III SA 245/91, LEX nr 23351.
- Wyrok NSA (2004) z 2 grudnia 2004 r. FSK 1215/04; Rzeczpospolita z dnia 03.12.2004 r.
- Wyrok NSA (2006) z 6 czerwca 2006 r., II FSK 909/05, opubl. MoPod 2006/12/44.
- Wyrok NSA (2008) z 17 kwietnia 2008 r., II FSK 282/07, opubl. <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>.
- Wyrok NSA (2010a) z dnia 19 marca 2010 r., II FSK 1731/08, LEX nr 598886.
- Wyrok NSA (2010b) z dnia 18 maja 2010 r., II FSK 1440/09, LEX nr 686657.
- Wyrok NSA (2011a) z dnia 25 maja 2011 r., II FSK 1721/10, LEX nr 794568.
- Wyrok NSA (2011b) z dnia 20 lipca 2011 r., II FSK 414/10, LEX nr 898356.
- Wyrok WSA (2010) w Warszawie z dnia 19 listopada 2010 r., III SA/Wa 2133/10, LEX nr 811876.

TAX DEPRECIATION CAPITAL – OUTLINE OF THE PROBLEM

Summary: The purpose of the article is to emphasize the importance of tax depreciation capital in the corporate finance with particular emphasis on the issues of shaping the value of tax depreciation through the tax law system. The publication used method for the analysis of literature and critical analysis of the norms of tax law, the provisions of the Law on Corporate Income Tax law. As a result of the conducted research, the essence of tax depreciation capital was presented as savings on income tax payments. The added value of the publication is the original presentation of the taxation aspect of depreciation in the context of the essence of capital and income tax.

Keywords: income tax, tax depreciation, tax depreciation shield, depreciation capital.